

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1046

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 octombrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.957.	— Ordin al ministrului finanțelor privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului TEZAU, aferent lunii noiembrie 2022	2–4
3.958.	— Ordin al ministrului finanțelor privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii noiembrie 2022	5–7
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 55 din 3 octombrie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului TEZAUR, aferent lunii noiembrie 2022

Având în vedere prevederile:

— Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 2.311/452/2018 privind aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 4.1.a), b).¹² subpct. 3 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetar și refinanțării datoriei publice se aprobă prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului TEZAUR, aferent lunii noiembrie

2022, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică și unitățile operative ale Trezoreriei Statului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
György Attila,
secretar de stat

București, 27 octombrie 2022.
Nr. 3.957.

ANEXĂ

PROSPECT DE EMISIUNE a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului TEZAUR, aferent lunii noiembrie 2022

Art. 1. — În sensul prezentului prospect, expresiile sau termenii folosiți au înțelesul din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare, și din Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 2.311/452/2018 privind aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare:

Codul fiscal din România — aprobat prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

dobândă — suma de bani care reprezintă dobânda anuală datorată de către emitent, în conformitate cu prezentul prospect, pentru un titlu de stat corespunzătoare perioadei de dobândă relevante și pe care se obligă să o plătească investitorului la data de plată a dobânzii;

emitent — Ministerul Finanțelor sau MF;

preț de emisiune — suma plătită de investitori pentru un titlu de stat subscris, netă de orice comisioane;

RON sau leu — leul românesc, noua monedă națională a României, ca urmare a denominării monedei din România, realizată la data de 1 august 2005;

zi lucrătoare — orice zi, cu excepția zilelor de sâmbătă sau duminică sau altă sărbătoare legală din România.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor anunță lansarea următoarelor emisiuni de titluri de stat destinate populației în cadrul Programului Tezaur, cu următoarele caracteristici:

Codul emisiunii	Data de început a perioadei de subscriere	Data de încheiere a perioadei de subscriere	Data de emisiune	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Rata anuală a dobânzii %
0105	1.11.2022	25.11.2022	29.11.2022	29.11.2023	1	8,70%
0106	1.11.2022	25.11.2022	29.11.2022	29.11.2024	2	9,15%

(2) Subscrierile realizate prin intermediul subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. pot fi realizate în fiecare zi din cuprinsul perioadei de subscriere, conform programului de lucru cu clienții, cu următoarele precizări privind încheierea perioadei de subscriere:

a) în mediul urban se încheie mai devreme cu o zi lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere;

b) în mediul rural se încheie mai devreme cu două zile lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere.

Art. 3. — Valoarea minimă a unei subscrieri este de 1 leu, reprezentând prețul de emisiune al unui titlu de stat. Subscrierea de fracțiuni ale unui titlu de stat nu se acceptă.

Art. 4. — Un investitor poate efectua una sau mai multe subscrieri în cadrul unei emisiuni.

Art. 5. — Fondurile obținute de Ministerul Finanțelor în calitate de emitent ca urmare a emisiunii de titluri de stat vor fi utilizate pentru finanțarea deficitului bugetar și refinanțarea datoriei publice.

Art. 6. — (1) Titlurile de stat sunt emise în conformitate cu legile din România.

(2) Titlurile de stat sunt nominative, denumite în lei, emise în formă dematerializată prin înscriere în cont, fiecare având o valoare nominală de 1 leu, și dau investitorilor drepturi egale.

(3) În cazul decesului, dreptul de proprietate asupra titlurilor de stat se transferă moștenitorilor, care prezintă documentele legale ce atestă calitatea de moștenitori.

Art. 7. — Investitorii au dreptul la:

a) rambursarea valorii nominale a titlurilor de stat la data scadenței corespunzătoare numărului de titluri de stat deținute; și

b) plata dobânzii aferente titlurilor de stat la fiecare dată de plată a dobânzii corespunzătoare numărului de titluri de stat deținute.

Art. 8. — Dobânda aferentă oricărui titlu de stat se plătește anual la data de plată a dobânzii, iar rambursarea valorii nominale se va efectua la data de plată a valorii nominale, conform următorului grafic:

Cod emisiune 0105		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	29 noiembrie 2022—28 noiembrie 2023	29 noiembrie 2023
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		29 noiembrie 2023

Cod emisiune 0106		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	29 noiembrie 2022—28 noiembrie 2023	29 noiembrie 2023
2	29 noiembrie 2023—28 noiembrie 2024	29 noiembrie 2024
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		29 noiembrie 2024

Art. 9. — (1) Toate plățile aferente deținerii titlurilor de stat sunt efectuate de către Ministerul Finanțelor conform legislației în vigoare. Rambursarea sumelor aferente titlurilor de stat și plata dobânzii aferente titlurilor de stat se efectuează în lei, la datele prevăzute la art. 8, astfel:

a) pentru titlurile de stat subscribe prin unitățile operative ale Trezoreriei Statului, în contul de subscriere deschis la unitatea operativă a Trezoreriei Statului, conform procedurii descrise în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru titlurile de stat subscrise prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 2.311/452/2018 privind aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Termenul de plată pentru valoarea nominală a titlurilor de stat este același precum cel pentru ultima plată de dobândă, așa cum este prevăzut la art. 8.

(3) În cazul în care data scadenței sau o dată de plată a dobânzii nu este o zi lucrătoare, atunci respectiva plată se realizează în ziua lucrătoare imediat următoare datei scadenței sau datei de plată a dobânzii, după caz, iar investitorul nu are dreptul la o dobândă suplimentară și/sau o dobândă penalizatoare sau la o altă plată pentru perioada dintre data inițială a scadenței pentru respectiva plată și data plății efective.

Art. 10. — Veniturile realizate de persoanele fizice rezidente din subscrierea și deținerea titlurilor de stat nu sunt venituri impozabile, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Titlurile de stat sunt purtătoare de dobândă la rata dobânzii, care curge de la data de emisiune inclusiv.

Art. 12. — Titlurile de stat încetează să mai fie purtătoare de dobândă la data scadenței lor inclusiv.

Art. 13. — (1) Ministerul Finanțelor calculează dobânda datorată pentru fiecare titlu de stat și dobânda datorată fiecărui investitor pentru perioada de dobândă relevantă.

(2) Dobânda este calculată pe baza numărului efectiv de zile din perioada de dobândă relevantă și pe baza numărului de zile din anul respectiv, utilizând următoarea formulă:

$$D = [\text{Valoarea nominală} \times \text{Rata dobânzii} (\%) \times \text{Număr de zile acumulate}] / \text{Număr de zile an curent},$$

- unde:
- D = valoarea dobânzii pentru fiecare dată de plată a dobânzii pentru un titlu de stat;
 - *valoare nominală* = valoarea nominală a unui titlu de stat, respectiv 1 leu;
 - *rata dobânzii* = rata dobânzii precizată în tabelul de la art. 2;
 - *număr de zile acumulate* = numărul efectiv de zile din perioada de dobândă;
 - *număr de zile an curent* = numărul efectiv de zile din perioada de dobândă;
 - *an curent* = perioada de dobândă curentă.

(3) Fiecare investitor primește dobânda determinată conform formulei de la alin. (2) înmulțită cu numărul de titluri de stat deținute de respectiva persoană.

(4) Dobânda totală plătită de emitent unui investitor la fiecare dată de plată a dobânzii este calculată conform formulei:

Dobânda totală = $D \times$ numărul total de titluri de stat deținute de un investitor.

(5) Valoarea rezultată a dobânzii totale calculate în baza formulei de la alin. (4) este rotunjită în minus până la cea mai apropiată valoare de ban (respectiv 0,01 lei), valoarea egală sau mai mare decât 0,005 lei rotunjindu-se crescător până la 0,01 lei.

Art. 14. — Condițiile generale aplicabile investitorilor care subscriu în cadrul emisiunii sunt următoarele:

a) titlurile de stat sunt oferite în România exclusiv persoanelor fizice rezidente, cu excepția persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani până la data închiderii perioadei de subscriere inclusiv;

b) orice investitor care decide să subscrie titluri de stat în cadrul acestei emisiuni este obligat să cunoască și să respecte restricțiile și limitările aplicabile acestei emisiuni, așa cum sunt ele specificate în prezentul prospect și în legislația aplicabilă;

c) în luarea deciziei de a investi în titluri de stat, investitorilor li se recomandă să se bazeze pe propria evaluare a termenilor și condițiilor emisiunii, inclusiv a oricăror beneficii și riscuri aferente acesteia. Emitentul nu va fi responsabil în niciun fel pentru încălcarea de către investitori a normelor juridice aplicabile și/sau a prevederilor prezentului prospect.

Art. 15. — Procedurile privind subscrierea și rambursarea titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, sunt prevăzute în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare, și prin intermediul subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 2.311/452/2018 privind aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — În cazul decesului investitorului, pentru transferul titlurilor de stat și al sumelor de bani aferente acestora, moștenitorii se adresează unității teritoriale a Trezoreriei Statului la care a scris investitorul sau către subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. cu documente doveditoare privind decesul, în vederea obținerii unui document care să conțină deținerile persoanei decedate, în vederea efectuării transferului titlurilor în contul moștenitorilor în baza documentelor legale ce atestă succesiunea asupra acestora.

Art. 17. — (1) În perioada cuprinsă între începerea perioadei de subscriere și data scadenței, fotocopii ale prospectului de emisiune pot fi examinate la sediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și al subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în timpul orelor de program.

(2) Prezentul prospect de emisiune și orice modificări ale acestuia sunt disponibile și pe website-ul emitentului — www.mfinante.ro și www.posta-romana.ro.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii noiembrie 2022**

În temeiul:

- art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021;
- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentului-cadru privind operațiunile de piață cu titluri de stat pe piața internă, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 318/2022, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare, și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat, refinanțării și rambursării anticipate a datoriei publice în luna noiembrie 2022 se aprobă prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 4.200 milioane lei, la care se poate adăuga suma de 585 milioane lei din alocările sesiunilor suplimentare de oferte necompetitive

organizate exclusiv pentru instrumentele de tip benchmark, prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
György Attila,
secretar de stat

București, 27 octombrie 2022.
Nr. 3.958.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE
a certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna noiembrie 2022

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat, refinanțării și rambursării anticipate a datoriei publice în luna

noiembrie 2022, Ministerul Finanțelor anunță lansarea unei emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Codul ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO2SF85P3YM8	3/11/2022	7/11/2022	30/10/2023	357	300.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 5.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 6.1 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

(3) Numărul de tranșe valorice, la rate diferite ale randamentului, nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, astfel

cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.1 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 5.000 lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360}$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu patru zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, în intervalul orar 10.00—12.00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 8. — În funcție de necesitățile de finanțare și/sau de nivelul randamentului rezultat în urma licitației, Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul ca suma împrumutată aferentă unei serii să fie majorată, micșorată sau anulată.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE

a obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna noiembrie 2022

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat, refinanțării și rambursării anticipate a datoriei publice în luna noiembrie 2022, Ministerul Finanțelor anunță lansarea unei noi emisiuni de obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadență la 6 ani și redeschiderea emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadență la 4, 5, 7, 8, 10 și 15 ani și organizarea de sesiuni suplimentare de oferte necompetitive (SSON), astfel:

Codul ISIN*)	Data licitației	Data SSON	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Maturitate reziduală Nr. de ani	Rata cuponului — % —	Dobânda acumulată — lei/titlu —	Valoarea nominală a licitației de referință — lei —	Valoarea nominală SSON — lei —
ROINPAL298G4	31/10/2022	1/11/2022	2/11/2022	24/10/2030	10	7,98	4,15	5,12	300.000.000	45.000.000
RO3B41D8EX14	3/11/2022	4/11/2022	7/11/2022	25/07/2029	8	6,72	4,85	69,76	400.000.000	60.000.000
RO1J9H39WKT4	7/11/2022	8/11/2022	9/11/2022	28/04/2036	15	13,48	4,25	113,53	400.000.000	60.000.000
ROJ0LNOCKHR8	7/11/2022	8/11/2022	9/11/2022	25/11/2025	4	3,05	3,50	167,33	400.000.000	60.000.000
RO07A2H5YIN8	10/11/2022	11/11/2022	14/11/2022	25/02/2032	10	9,29	6,70	240,47	400.000.000	60.000.000
RO1425DBN029	10/11/2022	11/11/2022	14/11/2022	24/02/2025	10	2,28	4,75	171,13	400.000.000	60.000.000
ROZBOC49U096	14/11/2022	15/11/2022	16/11/2022	30/10/2028	6	5,96	8,75	20,38	400.000.000	60.000.000
RO4KELYFLVK4	17/11/2022	18/11/2022	21/11/2022	11/10/2034	15	11,90	4,75	26,68	400.000.000	60.000.000
RO7P95F9FNY6	21/11/2022	22/11/2022	23/11/2022	25/10/2027	7	4,92	2,50	9,93	400.000.000	60.000.000
RO52CQA3C829	24/11/2022	25/11/2022	28/11/2022	29/09/2032	10	9,84	8,25	67,81	400.000.000	60.000.000

Art. 2. — Valorile nominale totale ale emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark pot fi majorate prin redeschideri ulterioare ale acestora.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark emise înainte de data de 1 octombrie 2013 este de 10.000 lei; ulterior acestei date valoarea nominală individuală a noilor obligațiuni de stat de tip benchmark este de 5.000 lei.

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., aceste serii se tranzacționează simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 4. — (1) Pentru obligațiunile de stat de tip benchmark redeschise, specificate la art. 1, dobânda (cuponul) se plătește la datele specificate în prospectele de emisiune aferente, după cum urmează:

ISIN	Ordinul privind prospectul de emisiune aferent emisiunii inițiale	Luna lansării
ROINPAL298G4	2.073/30.06.2020	Iulie 2020
RO3B41D8EX14	1.342/28.10.2021	Noiembrie 2021
RO1J9H39WKT4	528/28.04.2021	Mai 2021
ROJ0LNOCKHR8	1.227/30.09.2021	Octombrie 2021
ROO7A2H5YIN8	282/9.03.2022	Martie 2022
RO1425DBN029	855/27.06.2014	Iulie 2014
RO4KELYFLVK4	3.200/30.09.2019	Octombrie 2019
RO7P95F9FNY6	113/29.01.2021	Februarie 2021
RO52CQA3C829	3.253/29.09.2022	Octombrie 2022

(2) Pentru obligațiunea de stat de tip benchmark, cod ISIN ROZBOC49U096, specificată la art. 1, dobânda (cuponul) se plătește anual începând cu data de 30 octombrie 2023 și terminând cu 30 octombrie 2028 inclusiv.

(3) Dobânda se determină conform formulei:

$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)}$,
în care:

D = dobânda (cuponul);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

(4) Pentru licitațiile de referință, metoda de vânzare este licitația și va avea loc la datele menționate în tabelul de la art. 1, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu patru zecimale.

(5) Pentru SSON, metoda de vânzare este subscripția și va avea loc la datele menționate în tabelul de la art. 1, prețul de vânzare fiind prețul mediu de adjudecare stabilit în licitația de referință.

Art. 5. — (1) La licitația de referință, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

(2) În cadrul SSON, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate exclusiv de dealerii primari, care vor transmite oferte în nume și cont propriu.

Art. 6. — La licitația de referință:

1. Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

2. În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 6.3 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

3. Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

4. Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

5. În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.2 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii nominale totale a licitației de referință aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se

va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

6. Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va avea o valoare minimă egală cu valoarea nominală unitară aferentă fiecărui instrument emis.

Art. 7. — Pentru SSON:

1. Ofertele de cumpărare sunt necompetitive.

2. Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse exclusiv de dealerii primari care au participat la licitația de referință cu oferte de cumpărare în nume și în cont propriu, indiferent de rezultatul adjudecării la licitația de referință, procedura de adjudecare la SSON fiind descrisă în art. 21 alin. (2) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

3. În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.3 la Norma Băncii Naționale a României nr. 1/2022 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 8/2022 privind operațiunile de administrare a datoriei publice guvernamentale efectuate de către Ministerul Finanțelor pe piața titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

4. Valoarea minimă a ofertei necompetitive transmise în cadrul SSON va fi egală cu valoarea nominală unitară aferentă fiecărui instrument emis, plafonul maxim fiind valoarea nominală totală prevăzută la art. 1 pentru respectiva SSON.

Art. 8. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației de referință în intervalul orar 10.00—12.00, respectiv în ziua SSON în intervalul orar 10.00—11.00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 9. — În funcție de necesitățile de finanțare și/sau de nivelul randamentului rezultat în urma licitației, Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul ca suma împrumutată aferentă unei serii să fie majorată, micșorată sau anulată.

Art. 10. — Rezultatele licitației de referință/SSON se vor stabili în ziua desfășurării, la sediul Băncii Naționale a României, de către Comisia de licitație constituită în acest scop și vor fi date publicității.

Art. 11. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de depozitare și decontare a instrumentelor financiare — SaFIR.

Art. 12. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 13. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 55

din 3 octombrie 2022

Dosar nr. 1.206/1/2022

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție
	— președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Rodica Dorin	— pentru președintele delegat al Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Adina Oana Surdu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana-Izabela Dolache-Bogdan	— judecător la Secția a II-a civilă
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.206/1/2022, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 10.474/3/2018.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce

a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești pronunțate în materia ce face obiectul sesizării și opinii teoretice exprimate de judecători, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 5 noiembrie 2020, în Dosarul nr. 10.474/3/2018, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017), în corelare cu *dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare* (Legea-cadru nr. 153/2017), se interpretează în sensul că nu pot avea ca efect diminuări ale veniturii net al persoanelor aflate sub incidența acestora?

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 3 iunie 2022, cu nr. 1.206/1/2022, termenul de judecată fiind stabilit la 3 octombrie 2022.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

10. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 7. — „(...) (2) Sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.”

11. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare*

Art. 38. — Aplicarea legii

„(...) (3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)”

III. Expunerea succintă a procesului

12. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal la data de 28 martie 2018, cu nr. 10.474/3/2018, reclamantul X a solicitat obligarea pârâtei Casa de Pensii a Municipiului București la stabilirea cuantumului brut al salariului de bază începând cu 1 ianuarie 2018, astfel încât prin transferul contribuțiilor din sarcina angajatorului în cea a salariatului să îi fie menținut în plată salariul net aferent lunii decembrie 2017, dobândit începând cu data de 1 decembrie 2017, în baza Legii nr. 274/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2017 privind completarea art. II din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal bugetare (*Legea nr. 274/2017*) și calculul și plata diferențelor salariale convenite începând cu data de 1 ianuarie 2018 până la data stabilirii nivelului salariului conform primului capăt de cerere, solicitând totodată și plata dobânzii legale la debitele restante, calculată începând cu data scadenței, până la plata efectivă.

13. Prin *Sentința civilă nr. 7.096 din 2 noiembrie 2018*, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a admis cererea de chemare în judecată, a obligat pârâta la stabilirea cuantumului brut al salariului de bază al reclamantului, începând cu 1 ianuarie 2018, astfel încât prin transferul contribuțiilor din sarcina angajatorului în cea a salariatului să îi fie menținut reclamantului în plată salariul net aferent lunii decembrie 2017, dobândit începând cu 1 decembrie 2017, a obligat pârâta la calcularea și plata diferențelor salariale convenite reclamantului în acord cu cele dispuse anterior, începând cu 1 ianuarie 2018, până la data stabilirii salariului conform sentinței, diferențe salariale la care se va calcula și dobânda legală, începând cu data scadenței, până la data plății efective.

14. Tribunalul a reținut că, în urma stabilirii drepturilor salariale în aplicarea art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, reclamantului — funcționar public cu funcție de conducere în cadrul instituției pârâte — i-a fost diminuat salariul net în luna ianuarie 2018, prin raportare la lunile noiembrie și decembrie 2017, când salariul net crescuse.

15. Soluția a avut la bază interpretarea art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, în contextul succesiunii cronologice a legislației, cu luarea în considerare a intenției legiuitorului, precum și prin raportare la art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*) și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special fiind avute în vedere cauzele *S.C. Antares Transport — S.A. și S.C. Transroby — S.R.L. împotriva României* (paragraful 48), *Bock și Palade împotriva României*, tribunalul concluzionând că

o micșorare a salariului net al reclamantului în urma aplicării art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 nu poate fi considerată convențională, fiind operată în temeiul unui text de lege imprecis și lipsit de previzibilitate, în contextul întregii reglementări care vorbește de majorări, iar nu de reduceri, precum și față de expunerea de motive prin care legiuitorul se arăta îngrijorat ca modificările legislative privind contribuțiile sociale obligatorii să nu conducă la scăderea semnificativă a veniturilor nete.

16. Împotriva acestei sentințe a declarat *recurs* pârâta Casa de Pensii a Municipiului București, prin care a solicitat casarea sentinței și respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, invocând incidența cazului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, în sensul că au fost încălcate dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, că tribunalul a apreciat greșit că din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului textul național nu ar putea justifica micșorarea salariului net al reclamantului, iar instanța de fond s-a pronunțat nejustificat asupra calității unui act normativ, apreciind că textul legal incident este „imprecis și lipsit de previzibilitate”.

17. Recurenta-pârâta a mai menționat că în dosarele nr. 23.078/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și nr. 27.888/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal au fost respinse definitiv acțiunile formulate împotriva sa în spețe similare.

18. În cauză, în ședința publică din 8 octombrie 2020, Curtea a pus în discuția contradictorie a părților, potrivit art. 519 și art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, cu privire la chestiunea de drept redată la paragraful 8 din prezenta decizie.

19. Prin încheierea pronunțată la 5 noiembrie 2020 sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecării.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

20. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru argumentele ce vor fi expuse în continuare.

21. Astfel, completul de judecată este investit cu soluționarea unui recurs, urmând să se pronunțe în ultimă instanță.

22. De modul de lămurire a acestei chestiuni de drept, care este nouă, referitoare la interpretarea art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv dacă acestea se interpretează în sensul că nu pot avea ca efect diminuări ale venitului net al persoanelor aflate sub incidența acestora, depinde soluționarea pe fond a cauzei de față, aceasta fiind esența controverselor supuse analizei.

23. Asupra acestei chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

24. Dispozițiile în legătură cu care se solicită pronunțarea unei hotărâri potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă au primit o interpretare diferită din partea instanțelor de judecată investite cu acțiuni similare, cum ar fi cele care au format obiectul dosarelor nr. 23078/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și nr. 27888/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, soluționate definitiv în sensul respingerii acțiunilor promovate împotriva deciziilor emise de pârâta Casa de Pensii a Municipiului București, în care prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 au

primit o interpretare diametral opusă față de cea reținută în sentința ce face obiectul recursului în cadrul Dosarului nr. 10.474/3/2018.

25. De asemenea, Curtea a apreciat că o rezolvare de principiu a acestei chestiuni de drept depășește cadrul strict al speței de față, putând prezenta interes în situațiile în care instanțele sunt chemate să soluționeze cauze în materie de drepturi salariale, în care, la fel ca în speța de față, deși întreg contextul legislativ converge spre ideea creșterii generalizate a drepturilor salariale, totuși apar situații în care se ajunge la un rezultat diametral opus, fără să fie relevant un scop legitim care să fi fost urmărit prin respectiva reducere a drepturilor salariale pentru anumite categorii profesionale și care ar putea justifica această diferențiere potrivit exigențelor art. 53 din Constituție.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Părțile nu au formulat puncte de vedere asupra chestiunii de drept nici în fața instanței de trimitere și nici după comunicarea raportului, în condițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

27. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 10.474/3/2018 a expus pe larg considerentele reținute prin sentința recurată, referitoare la argumentele legiuitorului din preambulul și expunerea de motive ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind necesitatea reglementării posibilității de creștere a remunerațiilor brute ale administratorilor și directorilor întreprinderilor publice, ca urmare a modificărilor legislative aduse contribuțiilor sociale obligatorii prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017*), astfel încât venitul net al acestora să nu se diminueze și la neclaritatea succesiunii de aplicare a actelor normative în ce privește stabilirea salariului de bază la data de 1 ianuarie 2018 pentru personalul remunerat la nivelul salariului de bază minim brut, observând că opiniile diametral opuse ale părților litigante referitor la interpretarea și aplicarea legii în legătură cu salarizarea reclamantului sunt justificate de modalitatea de legiferare care lasă loc interpretărilor, aspect constatat chiar de către inițiatorul reglementării adoptate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.

28. De asemenea, a expus pe larg și *opinia contrară*, regăsită în Decizia civilă nr. 2.326 din 21 iunie 2019, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 23.078/3/2018, dar și în Sentința nr. 8.296 din 11 decembrie 2018, pronunțată de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 27.888/3/2018, definitivă prin nerecurare, prin care s-a apreciat, referitor la art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, că această dispoziție nu are rolul de a crea în sarcina angajatorului obligația de a asigura o creștere salarială, ci dimpotrivă exprimă ideea că majorările salariale acordate potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 vor acoperi pierderea venitului născută din plata contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice.

29. Instanța de trimitere a arătat că nu este însă convinsă de această din urmă interpretare, care pare să nu țină cont de interpretarea teleologică și care pare să lase fără efect prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, ca și prevederile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, care stabilesc că începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă creșteri salariale.

30. Or, se observă că, în cazul concret din speță, aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2017 a condus la reducerea salariului net al reclamantului (prin raportare la nivelul avut în noiembrie 2017, în condițiile în care în decembrie 2017 salariul net fusese mărit), deși din art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 ar rezulta că acestea ar fi trebuit să aibă măcar un efect neutru, în sensul de a nu afecta valoarea salariului plătit efectiv reclamantului în decembrie 2017.

31. Deși excepțiile sunt de strictă interpretare, nu se înțelege care ar fi rațiunea pentru care norma, potrivit căreia aplicarea modificărilor legislative privind contribuțiile sociale obligatorii nu conduce la diminuări ale venitului net, ar fi fost edictată doar în favoarea administratorilor și directorilor care au contractele de mandat încheiate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011*), și nu ar avea vocația de a se aplica și celorlalte categorii de funcționari (intimatul-reclamant fiind și el ocupantul unui post de conducere în perioada relevantă), în contextul în care nu a fost prezentat un scop legitim care ar fi fost urmărit și ar justifica această diferențiere, iar sensul art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 ar fi acela că, începând cu data de 1 ianuarie 2018, se acordă creșteri salariale.

32. Instanței de trimitere îi este cunoscută jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Ketchko împotriva Ucrainei*, *Felicia Mihăieș și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, potrivit căreia în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit quantum, fiind de competența statului să stabilească în mod discreționar remunerațiile provenite de la bugetul statului pe care vrea să le plătească angajaților săi. Cu toate acestea reține că, potrivit aceleiași jurisprudențe, ingerința în dreptul la salariu ar trebui să urmărească un interes public și să păstreze un echilibru just între cerințele de interes general ale comunității și cele de protecție a drepturilor fundamentale ale individului și, în mod special, ar trebui să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin orice măsură de natură a priva o persoană de acest drept.

33. Or, contrar situației avute în vedere de Curtea Europeană a Drepturilor Omului cu ocazia pronunțării Deciziei de inadmisibilitate din 6 decembrie 2011 în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11, *Felicia Mihăieș și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, în care s-a reținut că rațiunea măsurii dispuse de legiuitor își avea izvorul într-o situație de excepție — criza economică a țării —, iar ingerința statului a urmărit un interes public constând în protejarea echilibrului fiscal între cheltuielile și veniturile statului, pe fondul crizei economice din țară, în cauza de față restrângerea dreptului la salariu se aplică doar pentru o categorie restrânsă de salariați, fiind o situație de excepție, în timp ce pentru larga majoritate a funcționarilor a operat majorarea substanțială a drepturilor salariale și nu a fost prezentată vreo rațiune, respectiv un interes public pentru care, pentru persoanele aflate în situații similare cu reclamantul, ar fi fost necesară, în acest context economico-juridic, diminuarea veniturilor nete.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

34. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat hotărâri judecătorești, precum și opinii teoretice ale magistraților din care a rezultat existența unor orientări jurisprudențiale diferite în interpretarea problemei de drept semnalate.

35. Astfel, *într-o primă opinie*, s-a apreciat că dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 se interpretează în sensul că pot avea ca efect diminuări ale venitului net al persoanelor aflate sub incidența acestora.

36. S-a argumentat că determinarea salariului net se realizează având în vedere noile prevederi fiscale, aplicabile începând cu luna ianuarie 2018. Reclamanții nu sunt supuși niciunei forme de discriminare, iar prevederile legale invocate nu le garantează menținerea și acordarea acelorași drepturi de natură salarială, mai ales că prin prevederile art. 25 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 s-a instituit un plafon al majorărilor ce pot fi acordate.

37. Reducerea veniturilor nete ale recurenților a fost urmarea aplicării dispozițiilor legale, iar nicio hotărâre judecătorească nu a recunoscut în favoarea acestora un nivel salarial superior, astfel că nu se poate susține că posedă un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție.

38. În sprijinul acestei opinii au fost invocate și considerentele Curții Constituționale exprimate în Decizia nr. 448 din 23 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 6 ianuarie 2021, de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

39. În acest sens au transmis opinii teoretice Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Ilfov, Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Gorj, Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal.

40. Au fost depuse următoarele hotărâri judecătorești: deciziile pronunțate de Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal nr. 449 din 9 aprilie 2019, în Dosarul nr. 922/114/2018; nr. 1.281 din 22 octombrie 2019, în Dosarul nr. 899/114/2018, și nr. 110 din 11 februarie 2019, în Dosarul nr. 894/114/2018; Decizia nr. 2.326 din 21 iunie 2019, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 23.078/3/2018; Decizia nr. 500/R din 31 mai 2019, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 184/64/2019; Decizia nr. 3.666 din 7 noiembrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și fiscal; sentințele Tribunalului Gorj — Secția de contencios administrativ și fiscal nr. 927 din 12 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 977/95/2018, și nr. 593 din 22 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 103/63/2021, definitive prin respingerea recursurilor.

41. *Într-o a doua opinie*, s-a considerat că interpretarea concertată a prevederilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 conduce la concluzia că salariul net al personalului plătit din fonduri publice nu poate înregistra reduceri în raport cu salariul net aferent lunii decembrie 2017, dobândit începând cu data de 1 decembrie 2017.

42. S-a argumentat că, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, începând cu ianuarie 2018, reclamantului i se recunoaște o majorare a salariului brut, iar prin grija legiuitorului, interesat ca modificările legislative privind contribuțiile sociale obligatorii să nu conducă la diminuări ale venitului net, s-a prevăzut că sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Codului fiscal, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, singura interpretare și aplicare legitimă a art. 7 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 fiind aceea prin care reclamantului nu i se poate reduce salariul net aferent lunii decembrie 2017, dobândit începând cu 1 decembrie 2017.

43. În ceea ce privește art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, analizat și din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a constatat că această lege nu poate justifica în mod convențional micșorarea venitului (salariului) net al reclamantului, fiind imprecisă.

44. În plus, potrivit statuărilor Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza S.C. *Antares Transport — S.A. și S.C. Transroby — S.R.L. împotriva României* (paragraful 48), greșelile sau erorile ce aparțin autorităților statului ar trebui să fie în beneficiul celor afectați, în special în situațiile în care nu există alte interese private contrare în joc. Cu alte cuvinte, riscul oricărei greșeli făcute de autoritatea statului trebuie suportat de stat, iar erorile nu trebuie remediate cu suportarea costului de către persoana fizică respectivă.

45. Această opinie teoretică a fost exprimată de Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul București, Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Dolj, Tribunalul Galați, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal.

46. *S-a exprimat și o a treia opinie*, nuanțată, potrivit căreia nu se poate considera *de plano* că acordarea majorărilor salariale prevăzute de dispozițiile legale privind salarizarea funcționarilor publici nu poate avea ca efect diminuarea venitului net al persoanelor cărora li se acordă majorările respective, astfel cum susține titularul sesizării, fiind necesar a se ține seama de limitările pe care le conține Legea-cadru nr. 153/2017.

47. Chiar textul art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede două limitări în privința majorării salariului de bază cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, respectiv „*fără a depăși limita prevăzută la art. 25*” și „*în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții*”, ceea ce înseamnă că, *per a contrario*, atunci când se depășește limita prevăzută la art. 25 din legea-cadru sau când personalul nu își desfășoară activitatea în aceleași condiții, veniturile salariale nete ale persoanelor în cauză pot fi diminuate.

48. Mai mult, atunci când legiuitorul a intenționat ca, prin aplicarea etapizată a Legii-cadru nr. 153/2017 să nu se diminueze salariile nete ale destinatarilor legii, a prevăzut, cu caracter de excepție, acordarea unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, prin dispozițiile art. 38 alin. (6¹) din legea-cadru menționată, ceea ce înseamnă că, în celelalte cazuri, este posibilă diminuarea veniturilor salariale nete ale beneficiarilor legii-cadru, în condițiile incidenței celorlalte dispoziții legale privind limitarea drepturilor salariale.

49. În aceste condiții, este necesar ca instanța investită cu soluționarea cauzei să aprecieze, de la caz la caz, dacă aplicarea majorărilor salariale de către instituția publică angajatoare s-a realizat cu respectarea dispozițiilor legale incidente, fără a se considera *de plano* că acordarea acestor majorări salariale nu ar putea avea ca efect diminuarea venitului net al persoanelor cărora li se acordă majorările respective, astfel cum susține titularul sesizării.

50. În acest sens, curțile de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal și Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal au apreciat că titularul sesizării solicită interpretarea unor dispoziții legale care nu comportă o reală și serioasă dificultate, de natură a fi dedusă dezlegării în cadrul procedurii hotărârii prealabile, fiind necesară realizarea unui simplu raționament judiciar, prin analiza sistematică a textelor legale apreciate ca fiind relevante în cauză, a căror interpretare formează obiectul sesizării.

51. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

52. Prin *Decizia nr. 230 din 2 iunie 2020*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1321 din 31 decembrie 2020, Curtea Constituțională, respingând excepțiile de constituționalitate invocate, care priveau și dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, a reținut că: „117. (...) în preambulul ordonanței de urgență se stipulează, printre altele, că adoptarea acesteia a fost necesară în vederea adoptării, în cel mai scurt timp, a legii bugetului de stat și a legii bugetului asigurărilor sociale de stat. S-a mai menționat că există riscul ca unele categorii de personal bugetar să nu își poată primi salariile și că neadoptarea acestor măsuri ar fi generat un impact suplimentar asupra deficitului bugetului general consolidat de 5,14% din produsul intern brut în anul 2018, dezechilibrând în mod semnificativ sustenabilitatea finanțelor publice, ceea ce ar fi afectat echilibrele bugetare. Așadar, sunt motivate în mod obiectiv și convingător atât existența unei situații extraordinare, cât și urgența, răspunzând, astfel, exigențelor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție.

118. De asemenea, concepția de ansamblu a textului analizat este aceea ca ordonanța de urgență să nu antreneze consecințe negative/lezeze/vatăme/prejudiciale instituțiile fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție și drepturile electorale. Prin urmare, Curtea constată că prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 nu au afectat drepturile și libertățile fundamentale.”

53. De asemenea, prin *Decizia nr. 662 din 29 septembrie 2020*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 19 ianuarie 2021, Curtea a reținut că: „41. (...) autorii excepției deduc pretinsa neconstituționalitate din compararea soluțiilor legislative consacrate prin prevederile art. 24, art. 25 alin. (1) și ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017. Or, așa cum s-a statuat constant în jurisprudența Curții Constituționale (exemplu fiind *Decizia nr. 343 din 24 septembrie 2013*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013), examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

42. În continuare, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, Curtea reține că aceste dispoziții legale stabilesc reguli de ordin tehnic în materie fiscală privind sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, realizând o corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, în contextul transferului contribuțiilor sociale din sarcina angajatorului în sarcina angajatului, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal. Astfel, legiuitorul a redimensionat politica sa fiscală, aspect care se înscrie în marja sa de apreciere, potrivit art. 139 din Constituție, în scopul îmbunătățirii colectării contribuțiilor la bugetul de asigurări sociale și, implicit, al protejării drepturilor fundamentale ale salariaților.”

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

54. Prin raportul întocmit, judecătoria-raportori au apreciat că în cauza de față nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării privind pronunțarea unei hotărâri

prealabile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că nu este întrunită cerința privind existența unei chestiuni de drept reale și veritabile și că întrebarea adresată instanței supreme vizează realizarea unui raționament judiciar, care este atributul instanței investite cu judecarea litigiului.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătoria-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

55. Prealabil analizei în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are a analiza dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, față de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

56. Potrivit dispozițiilor precizate, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

57. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

58. Procedând la analiza admisibilității sesizării, se constată că primele cerințe referitoare la titularul sesizării și stadiul soluționării pricinii în ultimă instanță sunt îndeplinite.

59. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, investit cu soluționarea recursului declarat împotriva hotărârii pronunțate de tribunal, în primă instanță, într-un litigiu în legătură cu raporturile de serviciu ale unui funcționar public cu funcție de conducere în cadrul instituției pârâte, care solicită stabilirea cuantumului brut al salariului de bază începând cu 1 ianuarie 2018, astfel încât prin transferul contribuțiilor de asigurări sociale din sarcina angajatorului în sarcina sa să fie menținut în plată salariul majorat net, stabilit începând cu data de 1 decembrie 2017, precum și plata diferențelor salariale convenite, cu dobânda legală.

60. Curtea de apel judecă în ultimă instanță astfel de cauze, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare [„*Recursul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel (...)*”], cu referire la art. 28 alin. (1) din aceeași lege specială („*Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre*

autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte”), coroborat cu art. 96 pct. 3 din Codul de procedură civilă, dar și cu art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, conform căruia „(1) Sunt hotărâri definitive: (...) 5. hotărârile date în recurs, chiar dacă prin acestea s-a soluționat fondul pricinii”.

61. De asemenea, este relevantă și legătura chestiunii de drept cu soluționarea cauzei în calea de atac declarată de pârâtă împotriva sentinței prin care acțiunea introductivă a fost admisă, întemeiată pe prevederile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, privind interpretarea art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, dispoziții legale în legătură cu care este sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea hotărârii prealabile.

62. Totodată, după consultarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, se observă că asupra problemei de drept sesizate de curtea de apel instanța supremă nu a statuat printr-o altă hotărâre și nu există un recurs în interesul legii având același obiect care să se afle în curs de soluționare.

63. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată însă că nu este îndeplinită condiția ca prin sesizare să fie dedusă o *veritabilă chestiune de drept*, susceptibilă de o dezlegare de principiu.

64. În acord cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, procedura hotărârii prealabile a fost rezervată „*chestiunilor de drept*” care prezintă caracter de noutate și dificultate legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege. Pentru a fi justificată intervenția instanței supreme în scopul preîntâmpinării unei jurisprudențe neunitare este necesar ca respectiva chestiune de drept să releve aspecte dificile și controversate de interpretare, date de neclaritatea normei, de caracterul incomplet al acesteia, susceptibil de mai multe sensuri ori accepțiuni deopotrivă de justificate față de imprecizia redactării textului legal.

65. Înalta Curte de Casație și Justiție, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a statuat în legătură cu sintagma „*chestiune de drept*” (spre exemplu, prin Decizia nr. 20 din 22 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 5 august 2015) că: „41. (...) întrebarea formulată în cadrul procedurii prealabile trebuie să vizeze o chestiune de drept punctuală, așa încât soluția dată în această procedură să aibă în vedere numai întrebarea respectivă, iar nu întreaga problematică a unui text de lege. (...) 42. În doctrină s-a arătat că, în înțelesul legii, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită trebuie să fie specifică, urmărind interpretarea punctuală a unui text legal, fără a-i epuiza înțelesurile sau aplicațiile; întrebarea instanței trebuie să fie una calificată, iar nu generică și pur ipotetică. În același timp, chestiunea de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența și, deci, aplicarea unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile”.

66. Ceea ce este definitoriu pentru această procedură este deci dezlegarea de principiu pe care o poate da instanța supremă în legătură cu sensul normei de drept, cu cea mai adecvată interpretare a sa, atunci când este susceptibilă de mai multe înțelesuri, astfel încât ulterior, printr-o aplicare corespunzătoare din partea instanțelor, jurisprudența să capete coerență și unitate.

67. Totodată, este vorba, așadar, despre o interpretare în drept cu caracter de principiu asupra unei norme de drept stabilite ca incidentă cauzei, aptă să ducă la dezlegarea raportului litigios, iar nu de determinarea, în concret, a acestei norme de către instanța supremă, pe care ulterior să o

interpreteze, iar instanța de trimitere, având norma astfel stabilită și interpretată, să îi facă aplicarea *tale quale* la speță, întrucât nu acesta este scopul mecanismului instituit prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

68. Sesizarea vizează dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, solicitându-se să se stabilească *dacă pot avea ca efect diminuarea venitului net* al personalului aflat sub incidența acestora.

69. Legea-cadru nr. 153/2017 a creat cadrul pentru dezvoltarea unui sistem de fundamentare a politicilor salariale în sectorul bugetar și de supraveghere a aplicării acestora și a asigurat dezvoltarea unui sistem de distribuire a resurselor bugetare alocate pentru cheltuielile de personal, prin stabilirea *salariilor de bază* în sectorul bugetar.

70. În vederea atingerii scopului său, Legea-cadru nr. 153/2017, prin art. 38 intitulat „*aplicarea legii*”, a instituit o aplicare etapizată a acesteia, începând cu data de 1 iulie 2017, însă cu excepțiile și derogările prevăzute în dispozițiile inițiale ale legii, precum și prin actele normative ulterioare.

71. Astfel, pentru etapa prevăzută la art. 38 alin. (2) lit. a) din legea-cadru menționată, legiuitorul a prevăzut că, „*Începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții*”.

72. Potrivit dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017: „*Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții*.”

73. Este de reținut deci că, în ceea ce privește creșterile salariale, așa cum sunt ele menționate în întreg cuprinsul art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a impus ca la acordarea acestora să fie îndeplinite anumite cerințe, fiind stabilite, totodată, și anumite limitări.

74. Textul art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede limitarea în privința majorării salariului de bază cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, prin trimiterea la dispozițiile art. 25 din aceeași lege-cadru (articol care se referă la limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor, indemnizațiilor și a altor drepturi).

75. Pe de altă parte, prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 [„*Sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.*”] stabilesc regulile de ordin tehnic în materie fiscală privind sumele aferente contribuțiilor de

asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice.

76. Dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 realizează o corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, în contextul transferului contribuțiilor sociale din sarcina angajatorului în sarcina angajatului, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017, intrată în vigoare ulterior legii-cadru privind salarizarea, iar referitor la impactul acesteia în raport cu creșterile salariale prevăzute de art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 se constată că *nu conțin nicio referire la păstrarea unui anumit nivel al venitului salarial net*.

77. Obiectul procedurii îl reprezintă, fără excepție, o normă de drept care, ca urmare a interpretării printr-o argumentație juridică consistentă și divergentă, poate primi o aplicare diferită în situații cvasiidentice și poate determina, în final, jurisprudența neunitară.

78. Clarificarea sensului unei norme legale prin interpretare se realizează în situația în care legea conține ambiguități, fiind susceptibilă de interpretări diferite, nu și în situația în care se constată că soluția legislativă adoptată conține o configurare clară a conceptelor și noțiunilor folosite, așa cum este cazul în ipoteza analizată, sesizarea privind, de fapt, stabilirea de către instanța supremă, prin pronunțarea hotărârii prealabile, a consecințelor efective ale aplicării concomitente a prevederilor legale incidente în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice.

79. Implicațiile pe care noua reglementare de redimensionare a politicii fiscale le-a produs asupra unei părți a personalului plătit din fonduri publice, inclusiv asupra categoriei funcționarilor publici cu funcție de conducere în care se încadrează reclamantul, sub aspectul unei scăderi a cuantumului venitului net în luna ianuarie 2018 față de luna decembrie 2017, în pofida majorării salariului de bază, erau previzibile și, contrar celor reținute de instanța de trimitere, nu pot prin ele însele să ducă la concluzia că norma legală este neclară.

80. Sesizarea nu prezintă nicio dificultate și nu impune o rezolvare pe calea unei hotărâri interpretative de principiu, în scopul de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare la nivel național, găsindu-și răspunsul, de altfel identificat ca atare și de curtea de apel, expres în lege.

81. *O primă confirmare în sensul că venitul salarial net poate scădea* ca urmare a modificărilor legislative aduse contribuțiilor sociale obligatorii prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 se regăsește chiar în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind „necesitatea reglementării posibilității de creștere a remunerațiilor brute ale administratorilor și directorilor întreprinderilor publice ca urmare a modificărilor legislative aduse contribuțiilor sociale obligatorii prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, *astfel încât venitul net al acestora să nu se diminueze*”.

82. În acest sens este prevăzută la art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 soluția oferită de legiuitor pentru remedierea acestei situații, anume că *„remunerațiile brute ale administratorilor și directorilor prevăzute în contractele de mandat încheiate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările ulterioare, pot fi recalculated pentru a fi puse în acord cu noile contribuții sociale obligatorii datorate conform Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal”*.

83. Doar în acest caz particular legiuitorul a reglementat recalcularea remunerațiilor brute ale administratorilor și directorilor prevăzute în contractele de mandat încheiate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, pentru a fi puse în acord cu noile contribuții sociale, astfel încât veniturile nete să nu se diminueze, norma menționată anterior, ce conține o enumerare limitativă, neputând fi interpretată extensiv.

84. În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2017 este instituită o corectare a situației astfel create numai în ceea ce îi privește pe administratorii și directorii care au avut încheiate contracte de mandat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, ipoteză de excepție, de strictă interpretare, astfel cum constată fără nicio dificultate instanța de trimitere, fără a fi prevăzut acest remediu și pentru personalul plătit din fonduri publice vizat de prevederile Legii-cadru nr. 153/2017.

85. Această modalitate de interpretare este cea care respectă voința legiuitorului, așa cum a fost exprimată în lege, iar examenul jurisprudențial evidențiază, într-o majoritate covârșitoare a cazurilor, interpretarea adecvată de către instanțele judecătorești a textelor de lege menționate anterior, nefiind nici cazul unei necesități de clarificare a normelor invocate într-un nou context legislativ, din care să rezulte dificultăți de interpretare.

86. *O a doua confirmare legată de existența posibilității unei reduceri a venitului net* pentru anumite categorii dintre destinatarii Legii-cadru nr. 153/2017 este acceptată în mod expres și remediată de către legiuitor prin modificarea art. 38 din capitolul IV al Legii-cadru nr. 153/2017, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2019. Astfel, în cuprinsul unui nou alineat sunt prevăzute următoarele: *„(6¹) Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018 (s.n.), se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia.”*

87. Prin urmare, atunci când legiuitorul a intenționat ca, prin aplicarea etapizată a Legii-cadru nr. 153/2017, să nu se diminueze salariile nete, a prevăzut expres, cu caracter de excepție, acordarea unor sume compensatorii cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența.

88. Dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 au fost supuse de mai multe ori controlului de constituționalitate, Curtea concluzionând că, „analizate în cadrul ansamblului normativ privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în corelare cu dispozițiile legale referitoare la anumite obligații fiscale, instituite în sarcina contribuabililor, prevederile de lege criticate *nu cuprind vicii care să le afecteze claritatea, precizia sau predictibilitatea*” (a se vedea paragraful 43 din Decizia Curții Constituționale nr. 662 din 29 septembrie 2020).

89. Totodată, verificând aptitudinea sesizării de a asigura îndeplinirea funcției pentru care a fost concepută, se observă că, pornind de la cadrul procesual al judecării în recurs și soluția instanței de fond care a admis acțiunea în virtutea dreptului la respectarea unui „bun”, prevăzut de art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, și a constatat neconvenționalitatea art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017,

raționamentul juridic al instanței de trimitere pune în evidență dificultățile proprii de interpretare în raport cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în legătură cu semnificația încălcării regulilor convenționale.

90. Curtea de apel își motivează sesizarea în sensul că, deși statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, iar potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, *în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit cuantum*, totuși ingerința în dreptul la salariu trebuie să urmărească un interes public și să păstreze un echilibru just între interesul general al comunității și protecția drepturilor fundamentale individuale, fiind necesar să existe un raport necesar de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin orice măsură de natură a priva o persoană de acel drept, fiind menționate exemplificativ Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, precum și Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*.

91. În privința *interpretării normelor de drept prevăzute de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*, instanța supremă a statuat că mecanismele de unificare concepute de legiuitor pentru asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii nu pot fi folosite în acest scop, având în vedere, *pe de o parte*, că exclusivitatea interpretării normelor convenționale este atribuită Curții Europene a Drepturilor Omului, prin prevederile art. 32 din Convenție, și, *pe de altă parte*, faptul că aplicarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în ordinea juridică internă a statelor membre decurge din prevederile art. 46 din Convenție, prioritatea reglementării internaționale mai favorabile privitoare la drepturile fundamentale ale omului fiind stabilită prin art. 20 alin. (2) din Constituția României, în cazul identificării unor neconcordanțe

între legile interne și pactele și tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte (în acest sens, deciziile Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 1 din 16 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 29 martie 2012; nr. 29 din 12 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011, și nr. 29 din 9 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 14 ianuarie 2021, respectiv Decizia Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 37 din 16 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 25 noiembrie 2019).

92. Aspectele sesizate conduc spre concluzia că întrebarea adresată instanței supreme vizează realizarea unui raționament judiciar care este atributul instanței investite cu judecarea litigiului și care reprezintă cea mai importantă componentă a activității de judecată, a cărei delegare nu este permisă.

93. Instanța supremă, în cadrul mecanismului de unificare prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă, *nu poate fi chemată să dezlege ea însăși litigiul*, prin identificarea legii care ar fi aplicabilă raportului juridic dedus judecării, potrivit art. 22 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în considerarea circumstanțelor particulare ale cauzei date, prin *lege* înțelegând atât normele de drept intern, cât și normele convenționale, astfel cum acestea din urmă sunt interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și, mai apoi, prin interpretarea legii astfel identificate și prin aplicarea acesteia, în vederea evidențierii modalității de soluționare a cauzei, întrucât atributul aplicării legii intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată de drept comun (în acest sens, pentru exemplificare, deciziile Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016; nr. 31 din 15 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 22 iunie 2017; nr. 23 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 23 septembrie 2019).

94. Pentru aceste considerente, constatând că nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate impuse de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 10.474/3/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, în corelare cu dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că nu pot avea ca efect diminuări ale venitului net al persoanelor aflate sub incidența acestora?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 octombrie 2022.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 460558